

[Anne Grete Holmsgård]

handling, den fik herinde, måtte siges, at det egentlig skulle have været behandlet i folketinget.

Det egentlige problem omkring vores lovgivning og de mange cirkulærer og bekendtgørelser er imidlertid efter vores mening, at det politiske flertal herinde i en lang række sager har vedtaget en lovgivning, der er meget upræcis og kompliceret, og den bliver så fulgt op af cirkulærer, der gør, at almindelige mennesker ude i samfundet overhovedet ikke kan forstå, hvad der er deres rettigheder og pligter.

Skattelovgivningen er et glimrende eksempel på dette. Den er simpelt hen én stor dyng af undtagelsesmuligheder, fradragsmuligheder osv., men der har faktisk været et politisk flertal for, at man skulle have en lovgivning, der var så kompliceret, at ingen mennesker kunne forstå den, fordi der var et politisk flertal for, at der skulle være udstrakte privilegier til dem, der har den største indtjening og de største formuer, til skade for almindelige mennesker. Det er dér, problemet ligger, og ikke i den måde, cirkulæerne er blevet udformet på.

Nogle af de samme problemer findes inden for den sociale lovgivning, der i stor udstrækning bygger på et skønprincip. Det lægger naturligvis op til, at der skal være en lang række cirkulærer, som gør, at den enkelte, der kommer ind i det sociale system, har meget svært ved at overskue, hvad der er rettigheder, og hvad der er pligter. Hvad har man ret til? Hvorfor kan den ene få, den anden ikke? Det problem løses ikke ved en redegørelse herinde. Det løses heller ikke ved, at man lægger endnu mere arbejde over til ministeriet derved, at det skal komme med en redegørelse om, hvordan det har udformet cirkulæerne. Det løses kun ved, at man opbygger en sociallovgivning, der i langt større udstrækning bygger på et retsprincip, så man allerede i loven kan se, hvad man har af rettigheder.

Askjær Jørgensen (FP):

Hr. Robert Pedersen holdt en sjusket og uigennemtænkt ordførertale, men bortset fra hr. Robert Pedersen er det således, at alle ordførerne faktisk har forstået, hvad dette drejer sig om. Det ligger helt klart, at alle ordførerne godt ved, at vi, lovgiverne, har et

ømt punkt med hensyn til bemyndigelseslovgivningen. Alle ved, at det nager vores samvittighed lidt med bemyndigelseslovgivningen.

Vi har tænkt at arbejde med dette i en årække. Da Industrirådet fremlagde sin pjece »Under lovmålet«, nedsatte vi en arbejdsgruppe inden for vores parti med erhvervsfolk og en hel del andre rundt omkring, der så i lang tid har arbejdet med, hvad de egentlig burde inspirere os til, og efter at vi havde tænkt længe og diskuteret meget på gruppemøder internt, blev resultatet altså, at vi kom med denne meget kortfattede og forenkledede problemfremstilling, fordi vi egentlig forudsatte, at samtlige folketingsmedlemmer godt vidste, hvad det drejede sig om.

Jeg beklager derfor meget, at hr. Robert Pedersen tillader sig frejdigt at postulere, at forslaget ikke er gennemtænkt. Der har vitterlig siddet folk i vores parti og arbejdet meget med det.

Beslutningsforslaget er faktisk en venlighed over for regeringen, for den har sagt, at man virkelig vil gøre noget ved cirkulærområdet, og så siger vi altså til regeringen: nu får man mulighed for at fremlægge på hvert enkelt område dokumentation for, hvad regeringen har nået. Det bliver simpelt hen pålagt den at komme og fortælle, hvor dygtigt den har været.

Hvis regeringen synes, det er for voldsomt, at det skal gøres enkeltvis for hvert ministerium, hvis man synes, der skal bruges for meget papir til at gøre det så grundigt, eller hvis man synes, det vil blive for meget ros af regeringens indsats at gøre det så omfattende som her, kan den jo – så vidt jeg forstår proceduren og arbejdsgangen her i huset – stille et ændringsforslag til beslutningsforslaget om, at der sættes en ny tekst ind. Man kunne vel også forestille sig, at man stillede ændringsforslag, hvorefter man bare tog et par områder.

Hvis regeringen altså vil have det knap så omfattende eller på en anden måde eller den vil have det begrænset på den ene eller anden måde i retning af det, finansministeren skitserede, forestiller jeg mig da, at det kan lade sig gøre at ændre det foreliggende, så det kommer til at ligne det, finansministeren skitserede. Det var da en mulighed, vi kunne snakke om.